

RELLANÇAMENT DEL CÍRCULO ECUESTRE, UN DELS CLUBS
MÉS EXCLUSIUS DE BARCELONA

El color dels diners

El Círculo Ecuestre, que va ser un dels més importants centres de reunió de la crema de l'aristocràcia i la burgesia barcelonina, vol recuperar l'esplendor perduda i esdevenir un destacat enclavament empresarial i econòmic.

Marçal Sintès

A la cantonada Balmes-Diagonal, el palauet Pérez-Samanillo, de setanta-nou anys, s'erigeix orgullós de saber-se una peça destacada del modernisme barceloní, a més de la millor

obra de l'arquitecte Juan José Hervás Arizmendi. L'immoble acull un dels clubs més exclusius de la ciutat, el Círculo Ecuestre, del qual és el principal patrimoni.

Un uixer abillat amb uniforme verd i negre guarda l'entrada a l'interior del

palau, on destaca la imponent balustrada de marbre i de pedra profusament treballada, que uneix la planta baixa i el primer pis; el Saló Japonès, amb un sostre decorat amb laques originals d'aquell país; o el Saló dels Reis, on són els retrats d'Alfons XIII i de Victòria Eugènia, i el finestral conegut com «La Peixera», que dona a la Diagonal. Juntament amb els llums, la marqueteria o la immensa vidriera que projecta la seva llum sobre el *hall*, de les parets de l'Ecuestre penja una petita però atractiva col·lecció d'olis, entre els quals, destaquen un Sorolla, un Casas i un Martí-Alsina.

El club va ser fundat el 1856 per un grup d'aristòcrates enamorats dels cavalls i va aconseguir aplegar, durant una època, el bo i millor de l'alta burgesia i de l'aristocràcia barcelonines. Després van venir els llargs anys de crisi. El cercle esdevindria un centre de joc, gràcies al qual malvivía. Quan l'administració el va prohibir, el dilema va fer-se ineludible. «El Círculo estava tan en mala situació —explica Antonio Eyre, elegit president fa dos anys— que aleshores el principal objectiu semblava ser la venda dels locals i el trasllat del club a una altra banda». Això no obstant, el nou president i la seva junta van decidir fer just el contrari, és a dir, encarar el repte que significava tornar a fer del Círculo Ecuestre una entitat altament prestigiada a la Ciutat Comtal, recuperant l'antiga lluentor entelada i la seducció d'allò que se sap reservat als elegits. Però el món exterior havia canviat, i continua fent-ho, molt de pressa, i era evident que el club havia d'evolucionar o entrar en procés de liquidació. I no podia resignar-se a esdevenir una mena de reserva daurada on algun vell marquès s'acostés a llegir *La Vanguardia*, mentre la resta s'entretenien jugant al billar —al billar de xapó, no a l'americà, naturalment— tot pensant en els vells temps.

Visitar el Brook's

La composició sociològica de les elits dirigents s'ha transformat. Noves generacions d'empresaris i financers han substituït les antigues forces vives i s'ha disparat el culte als diners, alhora que el *yuppisme* continua augmentant imparable. Davant aquesta tessitura, Antonio Eyre i la seva junta —ajudats pel Patronat de Suport compost per Carles Güell de Sentmenat, Carles Ferrer Salat i Santiago Fisàs— han decidit variar el rumb de l'Ecuestre. «El relleuament va cap a la creació d'un cercle empresarial i d'economia, per això

DOMÈNEC UMBERT

Antonio Eyre, president del Círculo Ecuestre.

estem vinculant-nos a les principals empreses de Barcelona. Volem crear —continua Antonio Eyre— un cercle on aquestes empreses i entitats tinguin un punt de referència i de reunió, perquè a Barcelona fa falta una cosa que hi ha a les principals ciutats del món, uns cercles de molta categoria en aquest sentit».

Es tracta d'obrir l'Ecuestre i les seves instal·lacions a altres entitats que s'hi podran associar mitjançant la fórmula de socis corporatius. Entre aquestes entitats es troba, per exemple, l'Associació de Notaris.

Però una de les inquietuds més palpables de la nova direcció és la de ser un centre de rebuda i de contacte per a empreses i entitats estrangeres interessades a ser presents a Barcelona.

«Pretenem potenciar les relacions internacionals, volem ser un centre de comunicació, sobretot, amb les principals ciutats d'Europa, on radica el nucli principal de l'economia del Mercat Comú». El Círculo manté relació de correspondència amb setze clubs, la majoria d'ells estrangers, de manera que qualsevol soci que, per exemple, viatgi a Londres, tindrà lliure accés a l'hora de fruit la sumptuositat que ofereixen tant el Brook's com el Lansdowne Club. Si per casualitat resulta que aquest mateix soci es troba a París, podrà anar a prendre una copa als salons de l'Union Interallie o del Nouveau Cercle, mentre que a l'estat espanyol, podrà fer tertúlia amb els socis de la Gran Peña de Madrid, del Círculo de Labradores i Propietarios de Sevilla o del Círculo de la Amistad de Córdoba, entre altres.

Ser-ne soci per mig milió

Destacats empresaris i professionals d'alt nivell són el model ideal de soci. Un sector que marca el pols econòmic del país. «Allà on és, hi ha els diners», com remarca l'administrador del Círculo, Juan Pablo Martínez Salinas.

En aquests moments el nombre d'associats s'eleva a cinc-cents, una xifra que s'aspira a triplicar. Els tràmits que cal superar per a formar part del club són, resumint, els següents: en primer lloc, cal ser presentat per dos socis. A continuació, l'anomenada Junta d'Admissió ha d'atorgar el vist-i-plau a l'aspirant a associat, el qual podrà aleshores abonar les cinc-centes mil pessetes que val una acció de l'Ecuestre, deu vegades més del que valia fa un parell d'anys. No importa si s'és home o do-

Intimitat al Círculo Ecuestre per a la conversa i els negocis.

na. Un dels símptomes del canvi que viu ara l'Ecuestre es va produir el 1980: s'autoritzava l'entrada de les dones com a socis d'un club d'homes, fet per homes i per a homes. Actualment les membres de l'Ecuestre són només nou i el seu protagonisme, escàs.

Les empreses i entitats també poden associar-se; en el seu cas la tarifa és de quatre milions de pessetes. D'altra banda, el tercer dimecres de cada mes se celebra una conferència-col·loqui on algun important representant d'una gran empresa dona a conèixer els seus punts de vista sobre el sector econòmic en què es mou, activitat a la qual es pensa donar més ressò i que encaixa perfectament en l'estratègia que els responsables de l'Ecuestre s'han fixat.

«Parlem d'economia»

Una vegada restaurats els quadros i els miralls venecians i renovades les tapisseries, es projecta la instal·lació d'un gimnàs i d'un restaurant de primeríssima qualitat apte per a la celebració de dinars d'empresa, el qual està destinat a ser l'eix principal del futur Círculo Ecuestre. Les obres, a càrrec del cotitzat arquitecte Federico Correa, hauran d'estar començades a principis de l'any que ve, si tot marxa com està previst. Un altre projecte, aquest a més llarg termini, és la construcció, en uns terrenys pròxims, d'habitacions per a

ús dels socis, tal com tenen alguns d'entre els més prestigiosos clubs londinencs, clubs en què l'Ecuestre està inspirat.

En el decurs dels anys, molts han estat els noms significatius entre l'aristocràcia de la sang i dels diners que han estat vinculats al club. Així, no és gens difícil trobar marquesos, ducs o comtes en el registre de socis, o també apareixen els cognoms de coneguts banquers —els Garriga-Nogués, per exemple— o de famosos empresaris.

La llista d'ex-presidents de l'entitat pot ser un bon botó de mostra: el marquès de Santa Isabel, Josep Mansana (que va ser president de Catalana de Gas), el baró de Güell, Albert Rusiñol (empresari i germà del conegut pintor), el marquès de Montsolís o Ramon de Setmenat en són alguns.

Malgrat l'ambient de noblesa, dels retrats de monarques que decoren el Palau Pérez Samanillo o del bust de Franco oblidat en un dels despatxos, els responsables del club no dubten a foragitar qualsevol adscripció política. Els estatuts del Círculo Ecuestre prohibeixen portar la discussió política al club. «De l'única política que es parla aquí és de l'econòmica», subratlla Antonio Eyre amb l'aire elegant, i sobri alhora, que devien tenir els capitans de l'exèrcit de Sa Majestat la Reina d'Anglaterra. □